

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.366 van 24 juni 2002
in de zaak A. 116.651/IX-3212.**

In zake : Remi ZEEUWS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat W. MERTENS,
 kantoor houdende te BERINGEN,
 Scheigoorstraat 5

 tegen :

 het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
 vertegenwoordigd door zijn regering,
 dat woonplaats kiest bij
 advocaat J. BOURTEMBOURG,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Zwitserlandstraat 24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Remi ZEEUWS op 11 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 waarbij de heer Philippe DEHAUT wordt benoemd tot eerste attaché (rang A2 expertbetrekking van hoog niveau) bij het Bestuur Economie en Werkgelegenheid - Directie Onderzoek en Innovatie, van de “daaraan voorafgaande notulen (datum onbekend: vermoedelijk 21 november 2001) van de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de nota aan de regering waarnaar in het besluit van 21 december wordt verwezen” en van “de notulen van de Directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het voorstel tot rangschikking”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat F. VANDEVOORDE die, loco advocaat J. BOURTEMBOURG, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 2 mei 2001 wordt aan verzoeker ter kennis gebracht dat er 44 betrekkingen van eerste attaché rang A2 vacant zijn bij het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Eén van deze betrekkingen is te begeben bij de directie Onderzoek en Innovatie.

Onder meer verzoeker is kandidaat voor die betrekking bij de directie Onderzoek en Innovatie.

De kandidaturen worden onderworpen aan de directieraad die zich in de volgende bewoordingen uitspreekt :

“Philippe DEHAUT laat een diploma diergeneeskunde en een specialisatie in tropische zoötechniek gelden, naast diverse opleidingen.

Qua beroepservaring is deze kandidaat 12 jaar werkzaam geweest als ontwikkelingshelfer, 7 jaar bij een federaal ministerie en 3 jaar bij de directie Onderzoek en Innovatie.

De kandidaat heeft meegewerkt aan de uitvoering van het gewestelijk beleid op het vlak van onderzoek en innovatie en voert aan dat hij de meeste van de in het profiel beschreven activiteiten reeds vervult. Hij vermeldt een aantal verwezenlijkingen (externe audit, voorstelling van het Brussels onderzoeksbeleid bij de federale Raad, ..). Hij heeft meegewerkt aan de totstandkoming van de Brusselse Raad voor het Wetenschapsbeleid.

De kandidaat vermeldt geen precieze gegevens omtrent zijn andere eigenschappen.

Remi ZEEUWS laat een licentie in de scheikunde en een doctoraat in de wetenschappen gelden.

Hij kan bogen op een ervaring, zowel bij het bedrijfsleven als bij de overheid (4 jaar bij een onderneming, 8 jaar aan een universiteit, 2 jaar in het Academisch Ziekenhuis van Jette, 3 jaar bij het BIM en sinds 4 jaar bij de algemene directie van het BEW).

Uit zijn kandidatuur blijkt dat hij vertrouwd is met de wetgeving, de materies, de technieken en de methodes inzake de gevraagde expertise. Hij neemt deel als afgevaardigde of expert aan diverse vergaderingen in verband met internationale programma's. Hij stelt belang in spitstechnologie en de commercialisering ervan.

Inzake andere eigenschappen voert de kandidaat zijn persoonlijke en professionele capaciteiten en vaardigheden aan.

De vergelijking tussen voornoemde Dehaut en verzoeker wordt in volgende bewoordingen weergegeven in de notulen:

'P.DEHAUT is van bij zijn indiensttreding bij deze directie een ware expert gebleken. Hij is verantwoordelijk voor diverse dossiers inzake steun voor onderzoek. Hij vertegenwoordigt het Gewest op Europees niveau. Deze kandidaat heeft actief meegewerkt aan de ontwikkeling van het gewestelijk beleid terzake. Hij beschikt over de hoogstaande kennis, competenties en kwaliteiten die vereist zijn met het oog op de uitoefening van -de te begeven functie.

R.ZEEUWS beschikt over de nodige wetenschappelijke kennis en expertise. Hij staat in voor het dossier 'prospective research'. Hij blijkt evenwel minder ervaren dan P. DEHAUT".

Na geheime stemming rangschikt de directieraad de kandidaten eenparig als volgt :

- "1. Philippe Dehaut
2. ex aequo: (...) en Remi Zeeuws
4. (...)"

Dit is de derde bestreden akte.

1.3. Op 11 november 2001 dient verzoeker een bezwaarschrift in. Hij argumenteert dat hij, zoals blijkt uit zijn curriculum (8 jaar wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit), een grotere ervaring heeft in het wetenschappelijk onderzoek dan Philippe DEHAUT, dat hij vertrouwd is met verordeningen, richtlijnen en organieke besluiten terwijl niet blijkt dat ook Philippe DEHAUT over

die kennis beschikt, dat de vermelding dat Philippe DEHAUT van bij zijn indiensttreding een ware expert is gebleken niet toelaat te begrijpen om welke expertise het gaat en dat sommige van de in de functiebeschrijving vermelde programma's ten onrechte worden toegeschreven aan de Europese Commissie terwijl om een onduidelijke reden andere Europese initiatieven niet in de functiebeschrijving zijn opgenomen.

Hij vraagt ook in kennis te worden gesteld van de synthetische fiches die over elk kandidaat zijn opgesteld en die als basis voor de vergelijking hebben gediend. Dit wordt hem toegestaan. Hij vraagt ook om gehoord te worden door de directieraad.

1.4. Verzoeker wordt op 21 november 2001 gehoord door de directieraad, die oordeelt dat er geen nieuwe elementen aangebracht zijn en de oorspronkelijke voordracht ongewijzigd laat.

1.5. Op 21 december 2001 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om Philippe DEHAUT te benoemen tot de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid met ingang van 21 december 2001.

Dit is de eerste bestreden beslissing;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat er nog geen besluit van 21 december 2001 van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat zodat het verzoekschrift “in dat verband zonder voorwerp” is; dat de door de directieraad opgestelde voorstellen voorbereidende handelingen zijn die de “juridische orde niet wijzigen en waartegen geen beroep kan worden ingediend; dat het beroep ook niet ontvankelijk is “daar waar het gericht is op de voorstellen tot klassering en op de klassering;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert dat uit de notulen van de directieraad is gebleken dat de directieraad de specifieke ervaring dermate belangrijk achtte dat ze deze als het enige criterium heeft gehanteerd aangezien er noch met de titels noch met de academische en bedrijfservaring van verzoeker rekening werd gehouden; dat hij in de toekomst die specifieke ervaring zal missen alsook de mogelijkheid om een relatienetwerk op te bouwen dat voor die functie juist zo belangrijk is, terwijl de bevorderde die ervaring wel zal opdoen en een relatienetwerk zal kunnen opbouwen; dat in principe met die verworven ervaring geen rekening mag gehouden worden bij een overdoen van de benoemingsprocedure maar dat dit in de praktijk fictie is en dat de benoemende overheid toch geneigd zal zijn er rekening mee te houden; dat hij 51 jaar is en dat hij indien hij moet wachten op een vernietigingsarrest langs de gewone procedure, hij 56, 57 of 58 jaar zal zijn alvorens hij met het uitbouwen van een relatienetwerk kan beginnen wat te kort zal zijn gezien het feit dat hem nog weinige jaren zullen resten tot aan zijn pensionering die mogelijks al op zestig jaar zal tussenkomen; dat aldus volgens hem het risico bestaat dat hij zichzelf niet meer behoorlijk zal kunnen motiveren en “zodoende de werklust en werkvreugde verliest met alle mogelijke fysische en psychische gevolgen van dien”; dat hij ook een moreel nadeel ondergaat : omdat hij moet wijken voor een kandidaat die minder titels en verdiensten bezit en die hiërarchisch boven hem komt te staan, omdat hij vernederd is doordat hij wordt voorbijgegaan door een kandidaat met veel minder wetenschappelijke ervaring dan hijzelf, omdat hij aan prestige inboet doordat hij zijn titel van doctor in de wetenschappen en zijn ervaring als postdoctoraal wetenschappelijk onderzoeker niet ten volle kan laten gelden, omdat indien hij, thans overmand door twijfel omtrent de waarde van een doctoraat, er niet in slaagt zijn kinderen te motiveren om hun studies te vervolledigen met een doctoraat dit later niet meer te herstellen zal zijn, omdat hij nu vaststelt dat een doctoraat voor de directieraad een waardeloze titel is en hij het moeilijk zal hebben om jonge

onderzoekers aan te sporen tot het behalen van een doctoraat terwijl hij juist verantwoordelijk is voor een programma dat subsidies ter beschikking stelt van jonge of postdoctorale onderzoekers; dat hij wel zal proberen wetenschappelijk onderzoek te blijven ondersteunen maar dit op zijn minst een gewetensconflict zal oproepen waarvan hij de nadelen zal ondervinden; dat hij tenslotte de indruk heeft dat men om het even welk argument heeft gebruikt om Philippe DEHAUT te bevorderen, dat zulks bijzonder kwetsend is en “een gevoel van totale” machteloosheid oproept;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota met opmerkingen antwoordt dat het verlies van een kans op bevordering op zich geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt; dat de schade die zou kunnen ontstaan uit het feit dat de benoemde kandidaat ervaring kan opdoen genoegzaam wordt hersteld door de eventuele nietigverklaring van de bevordering; dat elke kandidaatstelling het risico inhoudt te mislukken of kan leiden tot ongemakken die ermee verbonden zijn; dat enkel bijzondere omstandigheden ertoe kunnen leiden dat deze ongemakken als een bron van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kunnen worden aanzien; dat de benoeming van een concurrent niet betekent dat verzoeker onbekwaam wordt bevonden; dat het verlies aan kredietwaardigheid, de verstoring van de loopbaan en het morele nadeel volgend uit de inhaalbeweging door een kandidaat die minder diploma's en verdiensten kan laten gelden, hersteld wordt door een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest; dat verzoeker geboren is in 1951 en niet redelijk kan beweren dat zijn leeftijd elke kans op bevordering onmogelijk zou maken; dat zelfs indien hij het gevoel heeft dat er ten onrechte werd geoordeeld dat een andere kandidaat meer dan hij beantwoordde aan de vereiste kwaliteiten voor de uitoefening van de dienstbetrekking die te begeven was, dergelijk risico inherent is aan elke wedstrijd en slechts een bron kan zijn van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel indien ten aanzien van de niet-benoemde een afbrekend oordeel werd gedaan, wat te dezen niet het geval is; dat voorts de overwegingen van verzoeker over het nadeel, dat op algemene wijze zou voortvloeien uit een confrontatie tussen enerzijds het feit dat hij houder is van een doctoraat en van een wetenschappelijke ervaring en anderzijds het feit dat hij niet werd bevorderd door de verwerende partij, niet begrepen worden omdat niet het nastreven van een wetenschappelijke loopbaan maar wel de toewijzing van een administratief ambt beoogd wordt en dat dit niet de uitoefening van onderzoeksactiviteiten maar slechts de deelname aan de steun aan het onderzoek betreft;

3.3. Overwegende dat de omstandigheid dat een benoemde ervaring kan opdoen in zijn nieuwe functie en de niet-benoemde niet, geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel oplevert omdat er met de ervaring die werd opgedaan ingevolge een nadien vernietigde benoeming geen rekening mag gehouden worden bij het overdoen van de benoemingsprocedure en dat er niet van uitgegaan mag worden dat de verwerende partij dat zou doen enerzijds en er anderzijds, moest de overheid dit toch doen, op grond daarvan de vernietiging kan worden gevorderd van de nieuwe benoeming zodat het nadeel kan worden ondervangen; dat indien bij het overdoen van de procedure de benoemende overheid andere motieven die voldoende pertinent en draagkrachtig zijn aanvoert om de keuze te kunnen verantwoorden dan daaruit meteen blijkt dat de ervaring niet nodig was om de balans te doen doorslaan ten voordele van de andere kandidaten dan verzoeker en dat ervaring bijgevolg geen doorslaggevend element van vergelijking was; dat bovendien noch uit de opdracht noch uit de specifieke activiteiten die vermeld zijn in de functiebeschrijving niet blijkt dat het gaat om een betrekking die dermate verschilt van de doorsnee administratieve betrekking van niveau A dat er sprake kan zijn van een werkelijk specifieke ervaring; dat immers de opdrachten die beschreven worden handelen over: meewerken aan het opmaken van uitvoeringsbesluiten, op de hoogte blijven van de stand en de evolutie van de wetgeving, het Gewest vertegenwoordigen op vergaderingen in verband met internationale programma's, een inventaris opmaken van ondernemingen die in aanmerking komen om bij te dragen tot de ontwikkeling of de invoering van innoverende producten, het trekken van lessen uit de ervaring opgedaan met een aantal innovatiebetrokkenen, het analyseren van de door andere Belgische en ook Europese gewesten opgestarte steunmechanismen; dat dergelijke opdrachten niet zo bijzonder zijn evenmin als de materie om te kunnen gewagen van een zeer specifieke ervaring; dat het argument van verzoeker met betrekking tot zijn leeftijd hypothetisch lijkt; dat het door hem ingeroepen nadeel te maken heeft met een gevoel van vernedering omdat hij wordt voorbijgegaan door een kandidaat met veel minder wetenschappelijke ervaring en minder titels en verdiensten dan hijzelf die daardoor hiërarchisch boven hem komt te staan; dat evenwel, zoals door de verwerende partij terecht wordt aangevoerd, een deelname aan een bevoororderingsronde steeds het risico inhoudt dat men niet gekozen wordt zodat degene die kandideert meteen ook met de teleurstelling van een eventuele mislukking moet rekening houden; dat een moreel nadeel bovendien in de regel altijd te herstellen is door de morele genoegdoening die voortvloeit uit de annulatie van de bestreden benoeming; dat te dezen niet blijkt dat over verzoeker denigrerende bewoordingen zijn gebruikt of gezegd, zodat de morele genoegdoening van een gebeurlijke

annulatie ruimschoots zal kunnen volstaan; dat de omstandigheid dat verzoekers titel van doctor in de wetenschappen en zijn ervaring als postdoctoraal wetenschappelijk onderzoeker niet werden gehonoreerd overdreven lijkt aangezien niet zozeer wetenschappelijke kwaliteiten maar wel administratieve kwaliteiten in de functiebeschrijving aan bod komen; dat verzoekers zienswijze omtrent het prestige-verlies doordat hij zijn titel van doctor in de wetenschappen en zijn ervaring als postdoctoraal wetenschappelijk onderzoeker niet ten volle kan laten gelden een louter persoonlijk ervaren is; dat de omstandigheid dat hij in de toekomst niet meer zal slagen om zijn kinderen te motiveren om hun studies te vervolledigen met een doctoraat of om jonge onderzoekers aan te sporen tot het behalen van een doctoraat bezwaarlijk kan voortvloeien uit de bestreden beslissingen; dat tenslotte zijn gevoel van machteloosheid subjectief is en overigens zonder twijfel zal wegebben bij een gebeurlijke vernietiging;

3.4. Overwegende dat verzoeker ter zitting nog doet gelden dat Philippe DEHAUT met ingang van 11 april 2002 aangesteld werd als diensthoofd en dat hij derhalve hiërarchisch ondergeschikt geworden is aan voornoemde DEHAUT;

3.5. Overwegende dat het werken onder het gezag van een concurrent slechts in uitzonderlijke omstandigheden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat zulks het geval zou kunnen zijn indien het rolpatroon van de hiërarchische ondergeschiktheid mede door de bestreden benoeming wordt omgekeerd; dat dit te dezen niet het geval blijkt te zijn zodat die aanstelling van Philippe DEHAUT als diensthoofd in de gegeven omstandigheden geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

3.6. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.